

Chương 677: Hoàng Đế Gardias Cuối Cùng

(Số từ: 4176)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:56 AM 13/01/2024

Lực lượng Đồng minh giống như một con thú khổng lồ.

Sự tồn tại đơn thuần của họ đòi hỏi một lượng lớn nguồn cung cấp mỗi ngày.

Vì vậy, tốt nhất là giải tán họ càng nhanh càng tốt khi mục đích của họ đã hoàn thành. May mắn thay, nhờ có Harriet, chúng tôi có thể giải tán Lực lượng Đồng minh trong thời gian ngắn nhất.

Điều này có một số tác dụng.

Nó phân tán lực lượng con người còn lại trên khắp lục địa, khiến họ không thể đoàn kết được.

Bản thân sức mạnh của Harriet là khả năng vận chuyển quân đoàn, khiến kẻ thù không thể tấn công chúng tôi, đồng thời cho phép chúng tôi tấn công lực lượng địch.

Sau khi chia rẽ nhân loại, chúng tôi đã gây ảnh hưởng lên từng người trong số họ.

Chúng tôi là kẻ thù quá mạnh để họ có thể chống cự, và ngay cả khi họ có ý định nổi dậy, họ cũng nhận ra rằng đó là một chiến công bất khả thi.

Điều này củng cố tính hiệu quả của quy tắc của chúng tôi.

Sau khi có được lòng trung thành của họ, chúng tôi giải tán Lực lượng Đồng minh.

Việc những người lính có thể trở về nhà của họ mà không cần phải hành quân dài ngày đã khiến họ hài lòng.

Và biết rằng điều đó có thể thực hiện được nhờ vào Ma vương sẽ có một số tác động tích cực.

Tất nhiên, chúng tôi không thể chiếm được trái tim của mọi người.

Sự chia rẽ sẽ nảy sinh, và mầm mống của nó sẽ rải rác khắp nơi.

Nhưng trước khi chúng tôi có thể giải tán Lực lượng Đồng minh, có một việc phải làm.

Tại trụ sở của Bộ chỉ huy tối cao.

Charlotte ngồi bên trái tôi và Olivia Lanze ngồi bên phải tôi.

—Người cuối cùng của Đế quốc và là cánh tay trái của tôi.

—Biểu tượng của Thánh Hiệp Sĩ Đoàn và là cánh tay phải của tôi.

Và trước mặt tôi là đại diện của tất cả các phe phái con người còn lại.

"Chào mừng mọi người."

Tôi nói, nhìn vào đám khán giả đông cứng.

Từ lúc ngồi ở chỗ này, họ có thể đã ném cho tôi những ánh mắt khó chịu và sợ hãi, nhưng không ai trong số họ có thể cưỡng lại được tôi.

Họ thậm chí không thể đứng dậy khỏi chỗ ngồi của mình.

"Ta là Ma Vương, Vallier."

Cảnh tượng này đã biểu thị rằng tôi đã trở thành người thống trị lục địa.

Cho đến nay, Charlotte đã hành động thay cho tôi nên họ biết rằng sự cai trị của Ma vương đã bắt đầu, nhưng có vẻ như họ

thực sự nhận ra rằng mọi thứ đã rơi vào tay Ma vương khi họ nhìn thấy tôi trong hình dạng này.

Ở nơi này, vô số người đã quyết định tham gia cùng tôi đã ngồi vào chỗ.

Louise von Schwarz của Kernstadt, người dẫn dắt sự kiện, đang ngồi gần ghế đầu, và đương nhiên, Rowan, Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, cũng có mặt.

Tất nhiên, Đại Công Tước Saint-Owan cũng ở nơi này.

Điều buồn cười là chỗ ngồi của ông vốn ở gần chỗ cuối cùng giờ lại gần đầu hơn.

Ông đã bị đẩy xuống ghế cuối cùng vì con gái ông đứng về phía Ma vương. Đương nhiên, việc ngồi ở đó không phải là ý muốn của ông ấy.

Nhưng giờ đây khi con gái ông đứng về phía Ma vương, ông thấy mình ngồi gần người đứng đầu hơn. Điều này cũng không liên quan đến ý muốn của Đại Công Tước Saint-Owan.

Từ một kẻ phản bội nhân loại, giờ đây ông đã trở thành một nhân vật có công trong Tân Đế Quốc.

Về mặt nghiêm nghị của Đại Công Tước Saint-Owan bộc lộ rõ ràng rằng ông ta không có hứng thú với việc thay đổi vị trí của mình.

Tôi nên đặt nó như thế nào đây?

Ông ấy trông giống như một cây cột, bất kể tôi nhìn ông như thế nào.

Ông ấy có vẻ là một người sống ở một nơi không liên quan đến lợi ích của thế giới.

Đó là một người cha lắm cảm.

Cũng là một người kỳ lạ.

Thực ra, khi tôi bất tỉnh, Đại Công Tước Saint-Owan là người đầu tiên tìm thấy Harriet và ôm cô ấy vào lòng.

Dù sao đi nữa, một số lượng đáng kể đại diện ở nơi này đã quyết định tham gia cùng tôi ngay cả trước khi chiến tranh kết thúc.

Louise von Schwarz đã đảm nhận vai trò này.

Các lực lượng Đế quốc liên kết với liên minh đã nằm trong tầm tay của chúng tôi. Đương nhiên, không chỉ Hoàng đế vắng mặt trong cuộc tụ họp này mà còn có một số lượng đáng kể các chỉ huy triều đình có mặt.

Họ đã quay lưng lại với Đế quốc do sự phản bội lớn xảy ra trong trận chiến Diane.

Và Charlotte đã hoàn thành quá trình bắt giữ tất cả các sĩ quan và chỉ huy của Đế quốc.

Họ không còn là một phần của Lực lượng Đế quốc.

"Đế quốc Gardias sẽ biến mất, và từ giờ trở đi ta sẽ là người thống trị lục địa."

"Ta hy vọng rằng điều này sẽ không bị coi là một mối quan hệ áp bức và cứng nhắc của sự thống trị tuyệt đối và lòng trung thành."

"Đúng như lời ta nói."

"Hãy coi đó như một 'lời hứa'."

"Ta sẽ giúp đỡ khi các người cần đến ta."

"Vì vậy, hãy giúp khi ta cần mọi người."

"Sẽ không có nhiều thay đổi đâu."

"Điều quan trọng là lũ quái vật vẫn lang thang khắp lục địa."

"Việc xây dựng lại một nền văn minh đã tan vỡ sẽ đòi hỏi một lượng thời gian và nguồn lực không thể tính toán được."

"Tất nhiên, hố sâu của sự ngờ vực và oán giận hình thành giữa chúng ta là rất sâu sắc, và chủng tộc của chúng ta thậm chí có thể khác nhau."

"Vì vậy, dù các người có suy nghĩ gì trong lòng, ta cũng không thể làm gì được."

"Điều đầu tiên các người cần làm là không thể hiện sự trung thành quá mức với ta hoặc đề nghị cho ta thứ gì đó."

"Hãy cố gắng hết sức mình ở vị trí của chính bản thân."

"Xây dựng lại nền văn minh và khôi phục sinh kế đã bị sụp đổ."

"Đó phải là nhiệm vụ các người phải thực hiện trước khi thể hiện lòng trung thành với ta."

"Các người không cần phải cung cấp cho ta bất cứ điều gì."

"Ta không có ý định ép buộc bất cứ điều gì từ mọi người hết."

"Cứ chấp nhận ta đi."

"Và trên hết."

"Sống có ích cho thế giới."

"Đó là lòng trung thành lớn nhất mà các người có thể cho ta thấy."

Họ không có khả năng cho tôi bất cứ thứ gì.

Sống tốt trong khi rải rác khắp mọi hướng.

Xây dựng lại một nền văn minh đã tan vỡ và trỗi dậy trở lại.

Tái thiết và hồi sinh một nền văn minh đã bị hủy hoại là mục tiêu của tôi. Vì vậy, lòng trung thành mà họ có thể cho tôi thấy không phải là một vài lời tri ân, mà là để thiết lập một nền tảng để họ có thể tự đứng vững trở lại.

Họ có mong đợi một số từ đáng sợ phát ra từ miệng của một sinh vật được gọi là Ma vương không?

Bây giờ đã chấm dứt tất cả.

Trả lại những gì mà con người vốn nhận được.

Nhân loại ngu ngốc giờ đây sẽ phải trả giá cho sự thất bại này.

Hoặc có lẽ, nếu con người thách thức ta, một cuộc trả thù đẫm máu khủng khiếp sẽ xảy ra sau đó.

Họ đang chờ đợi những lời như vậy à?

Nhưng khi lời nói đã ổn ở vị trí của mình thì tất cả đều mang về mặt ngo ngác.

"Đừng nghĩ rằng đây là một mệnh lệnh dễ dàng."

"Trong thời đại tuyệt vọng này, ta đang đưa ra cho mọi người một mệnh lệnh khó khăn nhất."

Sống tốt có dễ dàng không?

Đối với những người phải sống trong một thế giới tan vỡ, đó thực sự là mệnh lệnh khó khăn nhất.

Trong thực tế này, nơi lũ quái vật vẫn còn lang thang và phần lớn nền văn minh đã bị hủy diệt, sống tốt chắc chắn là mệnh lệnh tàn bạo nhất.

Khi tôi nói thêm, chỉ khi đó họ mới bắt đầu nghĩ về việc làm thế nào để sống tốt, và vẻ mặt của họ trở nên u ám.

Dường như giờ đây họ đã hiểu đây quả thực là nhiệm vụ khó khăn và khắc nghiệt nhất.

Tất cả họ đều mệt mỏi khi thảo luận về cái chết và máu.

Không cần phải cảnh báo những người không phục vụ tôi hoặc những người đã phản bội tôi.

Những vấn đề như vậy có thể được thảo luận sau mà không quá muộn.

"Ta đã nói rằng ta sẽ giúp mọi người."

Đó là một ngày vui vẻ.

"Điều đầu tiên ta có thể cho, thì ta sẽ cho."

Chiến tranh đã kết thúc.

"Trước hết mọi người về nhà đi."

Về nhà rửa chân rồi nghỉ ngơi.

Không có ngoại lệ cho bất cứ ai.

Không ai ngạc nhiên trước thông tin Lực lượng Đồng minh sẽ chuẩn bị rút lui ngay khi việc dọn dẹp chiến trường hoàn tất.

Có lẽ là vì họ nghĩ đó là một thủ tục tương tự như việc trở về Vương đô và trận chiến chiếm đóng.

Nhưng khi tôi giải thích rằng việc rút tiền mà tôi đề cập thực chất chỉ có vậy, vẻ mặt của mọi người trở nên khó hiểu.

Khi họ nghe nói rằng họ có thể ngay lập tức trở về quê hương của mình, miệng họ há hốc.

Chỉ trong một ngày, họ có thể trở về quê hương.

Dù có những người đã mất quê hương nhưng ai cũng có một nơi để trở về.

Và không chỉ có những người lính muốn quay trở lại.

Mọi người trông như thể bị một đồng tiền tấn công khi họ đang ngủ.

Không cần thiết phải chiến đấu với Đế quốc.

Tất cả những gì họ phải làm là trở lại như cũ.

Ở đó, họ có thể sống đơn giản.

Mọi người đều ngạc nhiên khi chấp nhận sự cai trị của tôi lại đi kèm với điều kiện như vậy.

Không, đây không phải là phần thưởng mà là một trái ngọt có thể nhận được khi chấp nhận sự cai trị của Ma vương.

Đó là một cái giá ngọt ngào đến mức người ta phải nghi ngờ liệu đó có phải là một “quả táo” tẩm thuốc độc hay không.

"Ta không phải đã nói rồi sao? Hãy trở về và trung thành với nhiệm vụ của mình. Nhưng sẽ không còn nguồn cung cấp nào để nuôi sống các người nữa. Tự mình sống sót sẽ không dễ dàng đâu."

Đó chắc chắn không phải là một nhiệm vụ dễ dàng.

Sau đó mọi người mới bắt đầu lo lắng, nhận ra rằng có thể trở về chưa hẳn đã tốt.

"Không còn gì để nói nữa. Chuẩn bị sẵn sàng thì rút lui, khi nào đơn vị chuẩn bị xong thì báo cáo. Ta sẽ đưa mọi người về ngay."

Trong số những người đang ngồi, có những người có vẻ mặt kiên quyết.

Họ dường như đã chuẩn bị sẵn một số lời nói khó tin và trông như thể họ đã sẵn sàng đối mặt với cái chết tại nơi này.

Chắc chắn có những người muốn nói điều gì đó về những thủ đoạn bẩn thỉu hoặc những thứ tương tự.

Tuy nhiên, do ý nghĩa ẩn chứa trong những lời tôi vừa nói, họ không thể mở miệng được.

Họ bị choáng ngợp bởi thực tế là họ có thể quay lại ngay lập tức và dường như đã quên mất những gì họ muốn nói.

Biểu cảm mở to mắt của họ khá sáng khoái.

"Trở về và sống thật tốt nhé."

Đó là sắc lệnh đầu tiên của Tân Hoàng Đế của lục địa.

Nhưng trong số họ, có người đột nhiên giơ tay.

"Xin lỗi... thưa Ma Vương..."

Tôi không biết đó là ai.

“Chuyện gì?”

Anh ta có vẻ mặt bối rối.

“Nếu Lực lượng Đồng minh rút lui... Ngài dự định... chiếm lấy Đế quốc như thế nào...?”

Đánh giá bằng sự tò mò của họ về việc liệu có thể làm như vậy chỉ với quân đội Đế quốc và Quỷ còn lại hay không, có vẻ như họ đang hỗ trợ tôi.

Chiếm giữ Đế quốc hả?

“Tôi có thể nói về vấn đề đó được không?”

Tôi chưa kịp nói gì thì Rowan đã mở miệng.

“Hoàng đế đã chạy trốn rồi.”

Tôi đã nghe điều này rồi.

Nhưng thực tế là Hoàng đế đã bỏ trốn.

Với lời nói đó, ngay cả những người trung thành cuối cùng của Đế quốc, những người có thể vẫn còn ngồi trên ghế của mình, cũng biến mất.

Ngai vàng và Cung điện đều trống rỗng.

Tất cả những gì chúng tôi phải làm là bước vào Cung điện không vua đó.

Bên trong cỗ xe lắc lư đang di chuyển với tốc độ ổn định, Bertus dần dần tỉnh lại.

“...Ugh!”

Trong cỗ xe mờ mờ, Bertus vội vàng ngồi dậy.

Nơi này là ở đâu?

Toàn thân anh nặng trĩu như bông súng nước.

Anh thậm chí còn không thể biết mình đã ngủ bao lâu.

Anh đơn giản nằm trong chiếc xe ngựa tối tăm, di chuyển đi đâu đó.

Bertus cố nhớ lại ký ức cuối cùng của mình.

Trận chiến Diane đã kết thúc.

Và như vậy, Bertus đã chuẩn bị.

Anh chuẩn bị trở thành Hoàng đế cuối cùng của Đế quốc Gardias đang biến mất.

Anh chuẩn bị trả giá cho việc phản bội nhân loại và là nguyên nhân sâu xa của mọi chuyện.

Một sự hy sinh là cần thiết cho kỷ nguyên mới.

Như vậy, Đế quốc sẽ tan biến cùng với cái ác tuyệt đối của Hoàng đế là biểu tượng của lòng hận thù.

Với nguồn gốc thực sự của mọi tội lỗi, vị Hoàng đế, bị treo trên giàn giáo, mọi hận thù sẽ bị đốt cháy và một kỷ nguyên mới sẽ bắt đầu.

Anh đã tích lũy tất cả những hành động này vì mục đích đó.

Vì vậy, Bertus đã chuẩn bị.

Anh chuẩn bị chuyển giao mọi thứ cho thế lực mới.

Và anh đã chuẩn bị sẵn thái độ đúng đắn mà người cần phải chết phải có.

Tuy nhiên, Saviolin Turner đã trở lại.

Mệnh lệnh mà Bertus đưa cho cô không chỉ là cho nổ tung tầng hầm của Đại học Phép thuật.

Cô không còn cần phải tuân theo mệnh lệnh của anh nữa.

Cô không còn là hiệp sĩ của anh nữa.

Cô được yêu cầu không quay trở lại và sống sót.

Anh đã nói cô sẽ rời khỏi Đế quốc và từ bỏ vai trò hiệp sĩ của một đất nước sẽ biến mất.

Cô được khuyên phải sống theo ý mình.

Vì vậy, cắt đứt lời thề trung thành ràng buộc cô cũng là một phần mệnh lệnh của anh.

Tuy nhiên, Saviolin Turner đã trở lại sau trận chiến Diane và vài ngày đã trôi qua.

“Cô Turner...?”

Người hiệp sĩ được yêu cầu không quay lại đã khiến Hoàng đế chìm vào giấc ngủ.

“Thần xin lỗi, thưa Bệ hạ.”

Giọng nói yếu ớt đó là điều cuối cùng anh nhớ được.

Trong nội thất xe ngựa tối mờ, Bertus cảm nhận được cơ thể mình.

Quần áo của anh đã được thay đổi.

Trong ánh sáng mờ ảo, quần áo của anh rõ ràng không sang trọng lắm.

*Thump! Thump!

Sau khi gõ nhẹ vào ghế lái của xe vài lần, xe ngựa rung nhẹ dừng lại.

Ngay sau đó, có chuyển động ở ghế lái.

*Clunk!

Khi cánh cửa mở ra, tất nhiên là có

“Bệ hạ.”

“Cô Turner...”

Khuôn mặt của Saviolin Turner.

"Cái gì... cô đang làm gì vậy?"

Anh đã bảo cô hãy sống tự do và sống sót.

Hiệp sĩ của Hoàng đế đã thực hiện hành động không thể tưởng tượng nổi là bắt cóc Hoàng đế.

Vẻ mặt Saviolin Turner đau khổ vì cô biết mình đã làm gì.

"Chuyện này... chuyện này không thể được. Chuyện này không nên."

Turner phải biết Bertus đang cố gắng làm gì. Cô phải biết Hoàng đế đang làm gì và chuẩn bị gì, cho dù ngài không nói ra.

Hoàng đế đã tự đào hố chôn mình.

Tất cả những gì anh phải làm là nhảy vào nó.

Thời cơ đã ở ngay trước mắt anh và anh đã quyết định rồi.

Đã chuẩn bị cho kỷ nguyên mới bằng cách ôm lấy tội lỗi của mọi người và chết như biểu tượng của cái ác,

Vào giây phút cuối cùng, hành động của Saviolin Turner đã làm đổ vỡ mọi tính toán của anh.

Bertus không biết cỗ xe đã đi được bao xa và nó đang hướng tới đâu.

Rõ ràng Saviolin Turner đang cố gắng làm gì vì bộ quần áo bình thường và chiếc xe ngựa không trang trí.

"Chúng ta phải quay lại."

Đã đến lúc phải làm điều đó, và tất cả đều là một phần của những âm mưu và kế hoạch nhằm mục đích đó.

"Tại sao nó phải như thế này?"

Nước mắt cuối cùng cũng tràn đầy trong mắt cô.

"Ta phải chết. Ai đó phải chịu trách nhiệm."

Cái chết của Hoàng đế sẽ không dập tắt được mọi tia lửa hận thù, cũng không xóa bỏ được mọi tội lỗi.

Nhưng ít nhất một phần trong số đó sẽ biến mất.

Mọi người đều phẫn nộ với Hoàng đế, và chẳng phải số người phẫn nộ với thời đại mới sẽ giảm đi ít nhất một chút nếu Hoàng đế, biểu tượng của sự oán giận đó qua đời?

“Đó không phải là lòng can đảm đâu, thưa Bệ hạ.”

"..."

Từ khi còn rất trẻ.

Người hiệp sĩ đã ở bên anh từ khi anh còn nhỏ, người thỉnh thoảng chơi đùa với anh khi anh còn nhỏ, cuối cùng cũng rơi những giọt nước mắt mà anh chưa từng thấy trong đời.

"Cuối cùng là chạy trốn."

Nó đang truyền thế giới cho người khác và trốn vào cái chết.

Nếu tôi đã trả giá của riêng tôi.

Chết một cách hài lòng không phải là nhận lấy trách nhiệm mà là trốn tránh nó.

“Ngài có đủ can đảm để chết nhưng không đủ can đảm để sống một cuộc đời ô nhục bằng cách bỏ trốn sao? Tại sao... tại sao lại phải như thế này?”

Cái chết không hoàn thành mọi thứ.

Cái chết không giải quyết được mọi thứ.

Tại sao nhất định phải chết?

Chẳng phải thật dửng dưng cảm khi phải chịu đựng cuộc sống của một kẻ chạy trốn ghê tởm và bản thủ sao?

Suy cho cùng, việc anh muốn chết chẳng phải chỉ là một cách để tìm kiếm danh dự cho bản thân sao?

Nếu anh tìm kiếm sự an ủi khi chết với một lời buộc tội sai trái về anh.

Có lý do gì để không sống một cuộc sống thực sự hèn hạ và bản thủ như một kẻ chạy trốn?

Sống sót chẳng phải tốt hơn sao, ngay cả khi điều đó có nghĩa là phải chịu sự ô nhục thực sự thay vì tìm kiếm danh dự giả tạo?

“Cô Turner... ta... ta không muốn điều đó. Ta...”

*Thud!

Saviolin Turner cuối cùng cũng quỳ xuống và cúi đầu.

Cô luôn là một hiệp sĩ trung thành, nhưng đây là lần đầu tiên anh thấy cô ném mình hoàn toàn và quỳ gồi như thế này.

Dù có là chủ đề gì đi nữa, cô ấy vẫn có phẩm giá.

Ngay cả Hoàng đế cũng không dám yêu cầu cô phải khuất phục đến mức độ như vậy, khi đầu cô bị ấn xuống đất.

Tuy nhiên, cô ấy vẫn ở đó, gục đầu xuống đất khóc nức nở.

"Làm ơn làm ơn..."

"Thần đã sống một cuộc đời tuân theo mệnh lệnh."

"Mặc dù lòng trung thành không cần phần thưởng."

"Thần, Saviolin Turner, Thanh Kiếm của Hoàng đế."

"Là người hầu của Đế quốc, thần đã cống hiến cả cuộc đời mình cho Đế quốc."

"Thưa Bệ Hạ."

"Xin hãy sống sót."

"Cho dù đó là cuộc sống ô nhục, cho dù đó là cuộc sống hèn nhát."

"Thần cầu xin ngài hãy sống."

"Đó là phần thưởng duy nhất... mà thần mong muốn."

"Không phải ngài bảo bây giờ hãy sống theo ý mình sao?"

"Đây là ý chí của thần."

Với đôi mắt mở to, anh nhìn hiệp sĩ của mình, người không quỳ mà nằm khóc.

Cô đã cống hiến cả cuộc đời mình cho thanh kiếm và cuộc đời mình cho Đế quốc.

Cô đã sống cả đời chỉ vì Đế quốc.

Cô đã là hiệp sĩ của Đế quốc ngay cả trước khi anh được sinh ra.

Không, cô đã là hiệp sĩ của Đế quốc ngay cả trước khi cha mẹ anh ra đời.

Cô chưa bao giờ yêu cầu bất cứ điều gì từ Đế quốc.

Cô là người trung thành lâu đời nhất của Đế quốc, người đã phục vụ lâu nhất và phục vụ Hoàng tộc từ vị trí gần nhất.

Cô đã làm những công việc bẩn thỉu và bất kỳ nhiệm vụ cần thiết nào.

Cô đã sống như vậy mà không hề phàn nàn gì.

Mặc dù đức tính của một hiệp sĩ là không mong đợi phần thưởng cho lòng trung thành.

Nếu đó là cô ấy.

Nếu đó là người đã phục vụ lâu như cô.

Cô ấy chắc chắn sẽ có quyền yêu cầu một phần thưởng.

Thậm chí cô còn ngại dùng từ “thưởng” nên gọi đó là sự trả ơn.

Điều duy nhất cô mong muốn để đáp lại lòng trung thành lâu dài của mình chỉ là một điều.

Sống sót.

"Làm ơn... Bệ hạ... Làm ơn..."

Một cuộc sống hèn nhát.

Sẽ tốt hơn nếu vị Hoàng đế cuối cùng, người đã phản bội loài người, bị treo cổ trên giá treo cổ? Hay sẽ tốt hơn nếu anh ta chạy trốn và sống sót ở đâu đó?

Tập trung sự căm thù vào Ma vương đã chết là điều không thể.

Khi Bertus biết rằng có một người kế vị còn sống sót ở Ma giới, anh rất vui mừng.

Anh đã nói điều đó mà không hề nhận ra rằng mình đang nói chuyện với người kế vị Ma vương.

Sự tồn tại của Ma vương thực sự cần thiết cho sự thống nhất và duy trì Đế quốc.

Ma vương cuối cùng còn sống ở đâu đó.

Chỉ riêng sự thật đó thôi, mọi người đã run lên vì sợ hãi và tập trung mọi hy vọng vào Đế quốc.

Tất cả sức mạnh của nhân loại đều tập trung vào Đế quốc.

Họ đã sử dụng Ma vương như một biểu tượng của sự thù hận.

Có phải bây giờ là lúc Hoàng đế thực hiện vai trò đó?

Cuộc đời của một kẻ trốn chạy, một cuộc đời của một kẻ thua cuộc đáng khinh bỉ và đáng hổ thẹn.

Thực tế là Hoàng đế đã bỏ trốn hơn là thực tế là Hoàng đế đã chết.

Liệu điều đó có tốt hơn cho một kỷ nguyên mới?

Bertus không thể biết được.

Tuy nhiên.

Hiệp sĩ của anh đang than khóc.

Một người đã sống cả đời vì Đế quốc.

Giờ đây, khi đã mất Đế quốc, cô cầu xin anh hãy sống, dốc toàn lực để bảo vệ tàn dư cuối cùng của Đế quốc, Hoàng đế.

Với hàm răng nghiến chặt, Bertus nhìn Saviolin Turner, người đang tuyệt vọng cầu xin.

Anh đứng đó, ngơ ngác, không thể níu giữ hay đẩy lùi hiệp sĩ cuối cùng của Hoàng tộc Gardias.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

 Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading